

Два великана

(ромънска легенда)

Това било тѣй отдавна, че даже стариятъ дѣдо Йонъ, който пасе козитѣ по скалитѣ, — даже и той не може да каже, колко много студена вода отъ тогава е изтекла отъ Карпатскитѣ планини въ бистритѣ ручей, рѣкички, ручейчета, въ прозрачния Жиу, въ спокойния Муретъ и най-после въ широкия Дунавъ. . . .

Много отдавна било всичко това.

* * *

Презъ дългия день умореното слънце се носи по синьото небе. Като разтопено кълбо то започна да се спуща задъ остритѣ върхове на планината Вулканъ. Тогава овчарьтъ Йонъ остави своитѣ овце на ливадата, и подпирайки се на своя кривакъ, дойде съ насъ въ низинката, седна край огъня и започна своя разказъ за Ретезата.